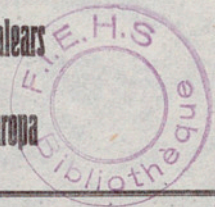

Per la confederació dels països catalans:

València, Catalunya i Balears

Per la integració a Europa

OCTUBRE
1961

La Resistència Catalana no pertany a cap partit polític. És el conjunt de voluntats que, a l'interior de les terres catalanes, lluita per tots els mitjans contra la dominació estrangera.

La RERUM NOVARUM

Han passat ja setanta anys des de que Lleó XIII féu conèixer les idees de l'Església sobre fonamentals qüestions socials i de treball per mitjà d'una carta encíclica titulada "RERUM NOVARUM", quin contingut ha repercutit de manera decisiva en el camp de la legislació social. Les lleis i el dirigisme jurídic que avui governen la prestació de treball, en l'aspecte de la seva protecció i ordenament legal, han incorporat universalment els principis d'aquella Encíclica.

Tots, absolutament tots els partits polítics d'arreu del món sostenen en llurs programes d'acció principis mínims que trobem en les conclusions a què arriba la "Rerum Novarum".

En aquest document de gran empenta, que denuncia situacions intolerables i que entra a la Història amb veritable transcendència social, jurídica, econòmica, i humana, es contemplen múltiples aspectes del panorama del conjunt laboral, esbrinant causes i proposant solucions justes, i per tot això la seva influència s'ha fet sentir a tots els països, siguin quins siguin llurs religions i sistemes polítics. A l'Estat espanyol, però, no li ha fet cap efecte, perquè malgrat dir-se catòlic i fidel seguidor de les orientacions de Roma, la seva estructura encarcerada, feudal, retrògrada i dominadora no li permet adoptar cap camí que conduïxi al millorament social i al progrés humà.

La "Rerum Novarum" defensa la propietat privada com expressió d'un dret natural incommovable, perquè la seva existència i necessitat provenen de la mateixa naturalesa. Ataca a l'Estat quan imposa a la terra tributs excessius i condemna el latifundisme com enemic del benestar col·lectiu.

El latifundi no existeix, pràcticament, a Catalunya però a les terres de més enllà de l'Ebre hi ha grans extensions de latifundi que llurs propietaris mantenen gairebé improductives. Aquesta situació obliga a una importació d'articles de consum en perjudici de la necessària importació d'elements de producció i una gran part de les exportacions de València, Bascònia i Catalunya han de ser utilitzades per a eixugar el dèficit econòmic d'aquella improductivitat. Arreu del món, als països civilitzats, el latifundi ha desaparegut o desapareix, però a la Península no pot desaparèixer perquè és consubstancial a l'esperit de l'Estat espanyol i és la seva millor arma per a poder perpetuar el domini sobre els pobles que té oprimits. En aquests setanta anys hem sofert tota mena de règim polític però el latifundi és intocable, perquè tots ells, en el fons, defensaven la hegemonia de l'Estat espanyol. Els sistemes feudals poden perdurar en gran part pel latifundi. A l'entorn d'aquest malviuen nuclis de població mantinguts en la ignorància i en la misèria, de la qual només poden sortir per a ingressar a les més baixes categories de servidors obedients de l'Estat, o bé emigrant a la recerca de condicions de vida més humanes. El latifundi permet la perduració de la casta del "señorito" que juga la seva influència sobre aquells semi-esclaus per a sostenir l'Estat que ell mateix controla, perquè el "señorito" ocupa sempre directa o indirectament, llocs en organismes estatals i de qualsevol manera que sigui xucla del pressupost que han de mantenir els esforços dels països dominats per l'Estat espanyol.

L'Encíclica de Lleó XIII estableix la doctrina del salari just, aclarint que la remuneració donada a l'empleat no ha de satisfer-li no solament l'alimentació

vestit i habitacle, sino que també li ha de permetre la formació i sosteniment de la família, el descans en forma de vacances pagades, els esbargiments honorabls i fins les possibilitats d'estalvi. Aquesta doctrina de la "Rerum Novarum", fou incorporada el 1919 al Tractat de Versalles, que creà l'Organització Internacional del Treball, i reiterada el 1945 a San Francisco, al sentar-se les bases de les Nacions Unides, amb el nom de "retribució decorosa".

L'Estat espanyol es fa passar per catòlic per a poder explotar el catolicisme i s'adhereix a les associacions internacionals per aprofitar-se dels avantatges. Tots sabem massa bé que obliga a mantenir jornals de gana, i qui vol menjar ha d'aplicar-se a més d'una activitat i així al poble no li resten ni diners ni temps per a millorar la seva situació material i espiritual. L'Estat espanyol no pot respectar les doctrines de la "Rerum Novarum", ni acceptar sincerament els principis de les Nacions Unides perquè sap perfectament que el dia que ho faci la seva forçada estructura s'esfondrarà i s'haurà acabat el seu domini sobre els pobles que té oprimits, als quals haurà de reconèixer el dret d'autodeterminació.

La "Rerum Novarum" es refereix també, a la vaga, i afirma que és justa quan s'han esgotat les gestions d'una solució per a canviar condicions abusives en la prestació del treball. I afegeix que, en tot cas, la vaga ha d'ésser pacífica, no autoritzant violències de cap mena. En aquest principi es fonamenten avui les legislacions sobre aquesta matèria a tots els països lliures, en el sentit de què es tracta de l'exercici d'un dret plenament reconegut.

Si el conflicte no està plantejat ara entre empleats i empleadors, sino entre els pobles i l'Estat, que considera la vaga com un dels més greus delictes, perquè l'Estat espanyol no respecta recomanacions de l'Església, ni els més elementals drets humans.

Prenent per base mínima el doctrinarisme de la "Rerum Novarum", per a llurs programes polítics, existeixen a diversos països els anomenats partits democrata cristians, que no estan vinculats a l'Església, i que en alguns llocs han aconseguit fortes majories.

Per al "catòlic" Estat espanyol seguir les orientacions de Roma és un delictes i per això el partit-democrata-cristià és perseguit i ha de desenvolupar-se clandestinament. A l'Estat espanyol tot és hipocresia i mentida, fins la seva composició està bastida i mantinguda amb l'engany i l'opressió.

"MATER ET MAGISTRA"

En homenatge al 70 aniversari de la "RERUM NOVARUM", Joan XXIII donà a conèixer el 14 de Juliol darrer l'enciclica "Mater et magistra", que vé a ser insistència, confirmació, complement i actualització de la de Lleó XIII.

El Sant Pare ens diu que l'acció de l'Estat no ha d'encaminar-se a disminuir la llibertat d'iniciativa dels particulars, sino a garantir els drets essencials de la persona humana, perquè on manca la iniciativa personal hi ha tirania política, estancament econòmic i disminució de la producció, no sols de bens materials sino també d'aquells que necessita l'esperit.

Llibertat d'iniciativa privada? Drets essencials de la persona? Per l'Estat espanyol és com si sentís ploure. Ha permès que els diaris fessin el gran "boom" de l'enciclica per a millor dissimular la seva veritable acció i procediments despòtics, però no vol ni pot seguir els consells papals. Per això, la revista francesa "Informations Catholiques Internationales" ens deia fa poc que els sistemes imperants a l'Estat espanyol no són gaire diferents dels comunistes.

Joan XXIII remarca que les autoritats han de governar amb una sana concepció del bé comú, afavorint el desenvolupament integral de la persona humana, i presentant com exigències mínimes del bé comú donar ocupació al major nombre possible d'obres, evitar que es constitueixin categories privilegiades, adequar la proporció entre salaris i preus, fer accessibles bens i serveis al major nombre de ciutadans i que els treballadors frueixin de retribucions que els permetin un nivell de vida veritablement humà i que puguin afrontar amb dignitat llurs obligacions familiars. Sovint--diu la carta papal--l'abundància i luxe desenfrenats d'uns quants privilegiats, contrasta amb les condicions inhumanes de la vida de la majoria del país i en alguns llocs són exagerades les despeses per a mantenir l'exèrcit.

Franco sabia el que es feia al realitzar tota mena d'esforços per evitar que en el darrer cónclave sortís elegit l'actual Papa, perquè aquest li deixa al descobert els seus procediments inhumans. Hi ha països que satisfan les exigències que assenyala l'enciclica en menor o major escala, i no precisament per ser exponents pel Sant Pare; però el cas del "catòlic" Estat espanyol és únic perquè no en respecta cap. No cal parlar de les retribucions als treballadors, ni de llur nivell de vida, ni de les possibilitats d'accés a bens i serveis per una majoria de ciutadans, doncs tots coneixem prou bé la situació de misèria que l'Estat ens imposa, i afavoreix el desenvolupament integral de la persona començant per posar tota mena d'obstacles a l'ensenyament amb la finalitat de què tots siguem ben bruts, per tal com la ignorància és la base de l'esclavatge.

Que és exagerat el pressupost militar? Fixeu-vos que Anglaterra, primera potència, té vint milions més d'habitants que això que en diuen Espanya, nombroses

i extenses colònies i protectorats i per l'aliança de l'Atlàntic Nord ha de manté nir cinc divisions a Alemanya. Amb tot i això, pel present any 1961 l'exèrcit espanyol té a files cinc mil homes més que l'anglès. I és que l'Estat espanyol tam bé en té de colònies, especialment Bascònia i Catalunya, que vexa, oprimeix i explota més que els anglesos les seves i sense elles no podria subsistir. Per això necessita un gran aparell de força per impedir que li fugin. O sia que aquest aparell militar no té una justificable finalitat defensiva, sino d'agressió i tirania i, per tant, resulta més censurable.

Tant se val que governi Franco com la Monarquia, com la República o qualsevol altre sistema, mentres a l'Estat espanyol hi subsisteixi el predomini i el despotisme de Castella damunt els altres pobles, no podran desaparèixer els privilegis abusius i les categories que condemna la "MATER ET MAGISTRA". Per culpa de la nostra ignorància no coneixem la detallada classificació de les categories de l'Estat espanyol. Sabem però, que són vuit, doncs recordem que el coronel Ungrif a, cap del servei franquista, deia als seus subordinats: "...buena cara y aprovechar de ellos todo lo que se pueda, pero no fiarse mucho, pues todos los catalanes son españoles de octava categoría." Que deu correspondre al qualificatiu que ens donava en Galinsoga.

Almogàver

CONSIGNES

Malgrat tots els entrebancs els partits polítics fan via i s'organitzen pel proper demà. S'apropen esdeveniments i cal no adormir-se. RESISTÈNCIA CATALANA no apoya ni ataca cap partit mentres sigui català, autènticament català i defensi els interessos de Catalunya i dels catalans.

Tothom té el dret d'unir-se, apoiar o col·laborar amb aquells que cregui que interpreten millor el seu pensament polític. Cal, però, obrar amb cautela. Pel damunt i abans de les idees polítiques hi ha la Pàtria. No podem pas oblidar-ho, perquè els interessos de Catalunya són també els dels catalans. És inconcebible ajudar aquells que de manera directa o encoberta van contra nosaltres mateixos. I aquest és el cas, podem per exemple, del partit comunista, quin ideari no és res més que un enlluernador tapa-bruts, per tal com el veritable objectiu final és posar el món baix la fèrula russa. Per Catalunya, però, el perill no es troba sols en el partit comunista, sino també en els partits espanyols, que sempre han estat "cavalls de Troia" contra nosaltres.

Cal tenir present les experiències passades. Casos com el de Lerroix i tants d'altres. Agitadors a sou de Madrid que dessota la capa de partits polítics provoquen dissensions, conflictes, vagues i tota mena de perturbacions per a poder penjar-nos la fama de rebels, incapaces de solucionar els nostres problemes i fins d'anarquistes, desacreditant-nos davant tothom, i justificant la intervenció violenta, justificant la dominació espanyola. No podem apoiar organitzacions, partits i associacions que siguin filials o seccions d'altres partits espanyols, encara que no portin el mateix nom. No ens hi podem adherir ni tan sols temporalment. Com tampoc no podem establir-hi contactes o enteses que comportin compromís per a nosaltres, doncs amb els espanyols és perillós àdhuc el simple diàleg.

Molt de compte també amb aquells partits polítics catalans que s'omplen la boca parlant de la llibertat de Catalunya i quines aspiracions arriben fins... l'Estatut del 1932. Prediquen una llibertat que deixa l'exèrcit espanyol dintre Catalunya i els soldats catalans han de servir allà on vulgui el govern de Madrid, el qual pot destituir el President i disoldre el Parlament elegit pels catalans, i les nostres importacions i exportacions resten també en mans dels espanyols. I d'això en diuen llibertat? En els programes i en l'acció d'aquests partits, els fets no corresponen a les paraules, perquè els dirigents són membres d'associacions secretes de les que han acceptat obediència absoluta als caps espanyols de les mateixes, els quals no poden permetre que s'els escapi la "menjadora". Pels espanyols, sigui quina sigui llur ideologia política, Catalunya ha d'estar sotmesa a Espanya.

Tots els catalans tenim l'obligació, el deure ineludible, en bé de nosaltres mateixos, de desaconsellar als nostres compatriotes la col·laboració amb aquells organismes sindicals i partits polítics que no siguin catalans, d'arrel catalana dirigits per catalans, i quines finalitats no posin Catalunya i els interessos dels catalans per damunt i al davant de tot.

Catalunya té dret de tenir exèrcit propi, integrat per catalans, governat per catalans i per defensa dels interessos catalans. No podem permetre que els nostres fills, com ninots moguts i maltractats pels militars espanyols, ni carn de canó per a mantenir l'esperit opressor de l'Estat espanyol que atura el nostre progrés i xucla la nostra sang.

No podem permetre que el nostre comerç exterior sigui explotat pels nostres opressors que ens tracten com esclaus. Tenim el dret de comprar i vendre a qui ens sembli. El capital dels nostres empresaris, l'esforç dels nostres tècnics i la suor dels nostres obrers han de ser en profit dels catalans i no per atipar a ganduls. Catalunya ha de tenir el dret de demanar l'ingrés al Mercat Comú Europeu en bé de tots, ja que l'Estat espanyol no hi podrà ingressar perquè no respecta els mínims drets humans.

Pel Desembre darrer, a París, es celebrà la Conferència Internacional sobre la Guerra Política del Soviet amb la intervenció de 50 personalitats anticomunistes de 23 països. No hi assistí cap representant de l'Espanya falango-opus-dista, ni tan sols un observador entre els 41 d'altres nacions. Hi era present tot el món anticomunista, menys Espanya, naturalment. Mme. Suzanne Labin ha recollit en el llibre "Vie ou mort du monde libre" els parlaments de la Conferència. (Editat per "La Table Ronde", 40, rue du Bac, Paris VII) L'espai no ens permet comentar la importància del llibre. Volem, però, traduir de la pàgina 202 frases referents a Espanya: "...els comunistes s'apliquen a infiltrar-se en la maquinària de l'Estat franquista...no els és difícil...a les Universitats per a manipular els intel·lectuals...i dintre els sindicats falangistes...els quadres del règim estan corromputs...els comunistes poden obtenir informacions vedades als sectors democràtics i protegir els comunistes clandestins que no ténen escrúpol en presentar-se exteriorment com a devots franquistes..."

Això és cert. La gent de bé no són pas franquistes i el règim ha hagut d'arreglar les escombraries. Franco diu que si ell marxa vindrà el comunisme i és ell qui més l'apoya. Els veritables comunistes ocupen càrrecs, intervénen en els diaris i la ràdio, mentre són perseguits els sindicats cristians, les organitzacions democràtiques i institucions de cultura, es prohibeixen publicacions estrangeres anticomunistes, i amb tot el desvergonyiment són acusats de comunistes organismes i persones honorables.

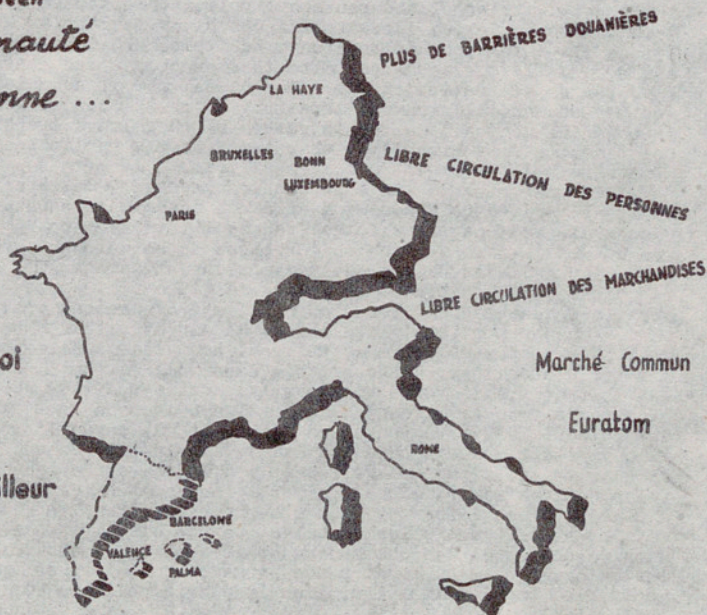
CATALANS: Meditem. Pel nostre origen, idioma, història i cultura, per la nostra manera de fer, sentir i pensar NO SOM ESPANYOLS. No en podem ser. Ells ho saben i per això ens maltracten. Aquesta gent ens porta al caos. Per instint de conservació ens cal abandonar l'Estat espanyol hipòcrita i putrefacte, greu perill per l'Occident. Si no, la misèria ens espera a tots. SOM EUROPEUS. Els nostres veritables germans són a Europa. En ella hi ha el nostre esdevenidor i salvació.

Jeune Européen

la Communauté
Européenne ...

...prépare pour toi

un avenir meilleur

POURQUOI LES PAYS CATALANS NE PEUVENT-ILS COMPLÉTER CE MARCHÉ ?

LEURS SEPT MILLIONS D'HABITANTS NE SONT PAS ESPAGNOLS.
LE MARCHÉ COMMUN POURRAIT PROFITER DE LA SITUATION, DU
CARACTÈRE ACTIF ET ENTREPRENANT DE CES DESCENDANTS DES
SOLDATS DE CHARLEMAGNE.

Impress a un indret de les terres catalanes. Podeu trametre informacions als distribuïdors.